

grund och sedan de övriga passerat den farliga forsen återvände de landvägen till den förolyckade, lastade av några bensinfat, fingo farkosten flott och lastade den åter i lugnare vatten.

Vid Kalpuk-otjogu lägrade vi på vänstra stranden. Alla männen voro ännu uppskakade av den spännande färden och undrade om vi skulle möta flera platser lika denna. Starkare forsar än den vid "De sju popplarna" skulle kanoterna knappast tåla. Herdar kommo och skänkte oss ett får. Vi hade nu sju stycken. På kvällen slaktades ett och man firade den lyckade passagen genom forsen.

En sval och sugande östanvind låg emot oss då vi lade ut på morgonen den 18 april. När man glider i skuggan under två eller tre meter höga strandterrasser, kännes det helt enkelt kallt och det är skönt att ha den lätta fårskinnspälsen nära till hands. Men frampå dagen blir det varmt — ända till 25°. Enstaka, döende popplar växa här och där och vid överhängande strandterrasser släpa deras rötter i vattnet. Vi ha kacklande höns och bråkande får på några av våra farkoster, och flottiljen påminner om en lantgård i drift. Roddarna sjunga, ofta i växelsång. Den rytmiska sången underlättar rodden. Från norr till nordost synes Kuruk-tagh som en lätt kontur, men ändå tydligt.

Klockan var nära 5 då vi hamnade vid Tömenpu, en mycket intressant plats på Kontje-darias högra strand. Där löper alldeles i strandbrynet en 4 m. hög terrass, som företer en egendomlig anblick i det att den blivit genomgrävd i fyra parallella passager, liknande ga-